

25. Некрологъ за С. Филаретовъ въ в. Съвѣтникъ

Тѣзи дни пристигна извѣстіе, чи г-нъ Савва Филаретовъ, който прѣди два мѣсяца отиде въ Египетъ да укрѣпи слабо-то си здравіе, ся поминалъ въ Каиръ. Съ душевно прискърбіе съобщавами това жалостно извѣстіе и сми увѣрени, чи всѣкій, който е ималъ случай да ся опознае съ г-на Филаретова, ще пожалѣе сърдечно за кончинж-тж му.

Покойній-тъ, откато свърши образование-то си въ Московскій-тъ университетъ прѣди седемъ годинъ, зане учителскж службж въ Софіѣ, гдѣто, съ неуморни-тѣ си трудове, въ продълженіе на четири годинъ да нарежда софійски-тѣ училища и да прѣподава по горни-тѣ уроци, принесе скжпочѣнни плодове. Като навлѣче врѣхъ себе си негодование-то на прѣждебывшій-тъ софійскій митрополитъ, Гедеона, съ тжзи толкозъ полезнж за отечество-то ни дѣятелность и осѣти, чи послѣдствіе на клевети-тѣ му ще пострада, г. Филаретовъ прѣвари да побѣгне съ врѣмя отъ Софіѣ и ся принуди да ся залови, за прѣпитаніе-то на семейство то си, на русскж службж. Съ званіе секретаръ при русско-то консулство въ Едрине, той ся намираше отъ двѣ годинъ насамъ на службж при русско-то посолство въ Цариградъ. Тука, настигнатъ отъ разни болѣсти, прѣмина почти всичкж-тж послѣднжж годинж отъ животъ-тъ си въ страданіе и най послѣ отиде, по съвѣтъ-тъ на доктори-тѣ, за поправление на здравіе-то си въ Египетъ, отгдѣто не му было сждено да ся върне. Смъртъ-та му остави неутѣшнж скърбъ на семейство-то му и прѣмного нажали всички-тѣ му познаници и пріятели тукашни.

Доброразсждливъ, скромень, учтивъ и благъ до най голѣмж степень, той привлѣчше на всѣкого любовь-тж и почитаніе-то. Блаженна му и вѣчна память!

(В. Съвѣтникъ, г. I, бр. 37 отъ 2. XII. 1863)..

26. Изъ дневника и писмата на С. Филаретовъ

Извадкитѣ сж направени отъ Д. Николовъ въ Цариградъ презъ 1866 г. С. Филаретовъ е водилъ дневникъ въ София. Бележкитѣ иматъ доста разнообразенъ характеръ и засѣгатъ политическото и икономическото положение, черквитѣ, училищата и др.

1866, юля 18. Константинополь.

Нѣкоторыя выписки изъ книгъ покойнаго С. В. Филаретова и изъ полученныхъ ими писемъ —

Д. Николовъ

Журналъ писанной имъ въ городѣ Софіѣ подъ заглавіемъ „Записки“. 1859 г.

На 20 март. Заточенные брѣзничяне Дим. Кале, Гиго пришли просить о посредничествѣ — пробывъ цѣлый годъ въ заточеніи, 2ое первіе въ Софіи, а 3ий въ Радомирѣ, гдѣ былъ и турокъ. Еще двое турокъ изъ нихъ, единъ въ Текирдагъ, другой въ Златицѣ, а самъ Латифъ паша въ Едрене. Все это за похищеніе денегъ казенныхъ во время Вост. войны. Говорятъ, что зато-